SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 321/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [redacted], [redacted], zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., Daniela Dlabača 35, Žilina, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Ľubomír Hagara, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 314/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [redacted] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2016 doručená sťažnosť [redacted] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 314/2014.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 314/2014, ktoré bolo začaté na jej návrh o zaplatenie istiny 4 825,03 € z 13. októbra 2014.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky okresný súd v predmetnej veci nekoná a *„doposiaľ nenariadil pojednávanie“*. Preto podaním z 10. júla 2015 sťažovateľka žiadala okresný súd o nariadenie pojednávania. Keďže jej žiadosti nebolo vyhovené, podala 2. decembra 2015 *«sťažnosť pre porušovanie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Dňa 08.02.2016 bolo právnemu zástupcovi sťažovateľa doručené Vyjadrenie k sťažnosti na prieťahy v konaní zo dňa 29.01.2016.*

Podpredsedníčka Okresného súdu Žilina v predmetnom vyjadrení konštatovala, že: „… sťažnosť je opodstatnená, nakoľko sa nekoná v zmysle § 6 O.s.p., avšak zákonný sudca bol vyzvaný predsedom súdu, aby konal bez prieťahov a zároveň budú vyvodené dôsledky voči zákonnému sudcovi, pričom spis bude pod dohľadom.“.».

Sťažovateľka namieta, že konanie v jej veci je poznačené zbytočnými prieťahmi, v čom vidí porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 314/2014, prikáže okresnému súdu konať v označenej veci bez zbytočných prieťahov a prizná jej tiež finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ako aj úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch adresovanú predsedovi okresného súdu, na ktorú reagovala podpredsedníčka tohto súdu listom z 29. januára 2016 (doručeným sťažovateľke 8. februára 2016), v ktorom uznala opodstatnenosť sťažnosti a zároveň avizovala prijatie opatrení pre účely ochrany základného práva sťažovateľky, keď okrem iného uviedla, že *„zákonný sudca bol vyzvaný predsedom súdu, aby konal bez prieťahov a zároveň budú vyvodené dôsledky voči zákonnému sudcovi, pričom spis bude pod dohľadom“*.

Sťažnosť adresovanú ústavnému súdu sťažovateľka podala na poštovú prepravu už 18. marca 2016, teda v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľke na ochranu jej práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnená podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný účel.

Ústavný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že sťažovateľka síce pred tým, ako sa obrátila na ústavný súd, uplatnila sťažnosť na prieťahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu, avšak za označených okolností realizácia právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľkou nezabezpečuje dostatočný časový priestor na možnosť všeobecnému súdu (okresnému súdu) poskytnúť základnému právu sťažovateľky účinnú ochranu.

V okolnostiach danej veci preto posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prieťahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ak navyše podpredsedníčka okresného súdu avizovala prijatie opatrení na odstránenie prieťahov v konaní.

Z tohto dôvodu kvalifikuje ústavný súd sťažovateľkou predloženú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ako neprípustnú podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (obdobne III. ÚS 188/07 a III. ÚS 11/2013, III. ÚS 237/2014, III. ÚS 580/2014).

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v prípade názoru o pretrvávaní zbytočných prieťahov v označenom konaní predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2016